

15^e zondag door het jaar 11-12 juli 2020

—

decanaat Poperinge

Als aperitief: Als het graan (Elly en Rikkert)

<https://www.youtube.com/watch?v=hqDzyd7Ybz4>

Als het graan niet in de aarde valt
Als het graan niet in de aarde valt ,
dan blijft het zonder vruchten

Wordt het zaad in de grond gedaan
dan kan het langzaam opengaan
komen er nieuwe zaadjes aan,
honderdvoudig vrucht.

Wie zich aan God overgeeft
die heeft niet voor niets geleefd
het allerkleinste zaadje geeft
honderdvoudig vrucht.

Inleiding

God vertelt zijn verhaal aan de wereld via mensen.
In mensentaal - in woord en gebaar -
blijft Hij zijn liefde tussen de mensen strooien.
Hij gaat hierbij kwistig te werk.
God waagt het zich kwetsbaar op te stellen.

Dat er heel wat van zijn Boodschap
verloren dreigt te vallen of tegengesproken wordt,
kan Hem niet weerhouden om te blijven zaaien.
Zijn liefde in al haar echtheid
is immers onweerstaanbaar.
De kiemkracht van de liefde is krachtig genoeg
om te gepasten tijde overvloedig vrucht te dragen.

Vraag om ontferming:

Omdat er ook in ons leven rotsgrond en distels zijn,
ogen die niet zien en oren die niet horen, vragen wij God om ontferming.

Zegen, Heer, de aarde tot een plaats waar licht schijnt en ruimte is,
waar verdriet gedeeld wordt, waar dorheid overspoeld wordt
door de verfrissende aanwezigheid van vrienden.
Heer, ontferm U over ons.

Zegen, Heer, de aarde tot een plaats waar mensen die verhard zijn,
mogen ontdooien en aan hun trekken komen,
waar kwaad wordt weggeveegd door onze creativiteit.
Christus, ontferm U over ons.

Zegen, Heer, ons hart tot een plaats waar uw zaad kan ontkiemen,
waar uw Woord wordt verstaan
en het mag uitgroeien tot daden van liefde.
Heer, ontferm U over ons.

Lofzang

Laten wij de Heer loven en prijzen
en dankbaar zijn voor zijn schepping
waarin Hij ons geschapen heeft
naar zijn beeld en gelijkenis.
Danken wij Hem
voor het licht van zon, maan en sterren,
voor de pracht van bloemen en planten,
voor het wisselen van de seizoenen
en voor alle leven hier op aarde.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
omdat Hij zijn Zoon heeft gezonden,
die ons de werkelijke waarden van het leven
heeft kenbaar gemaakt
en ons de weg heeft getoond naar het eeuwig leven.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
in alle mensen die zich met hart en ziel inzetten
voor het geluk en het welzijn van medemensen,
voor de verdere uitbouw van zijn schepping,
voor het blijven uitdragen van zijn Boodschap,
voor een wereld van vrede, zonder haat of tweedracht.

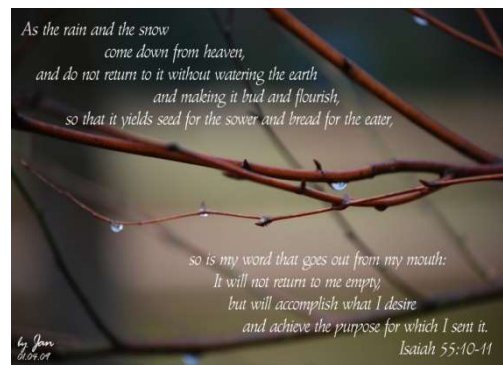
Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen:
voor het geluk dat we mogen vinden in zoveel kleine dingen:
de glimlach van een kind,
een onverwacht teken van liefde,
een luisterend oor,
voor een gebaar van troost,
een woord van dank,
en het warme gevoel bij intens geluk.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Openingsgebed

God van alle mensen,
zoals de regen dorre aarde drenkt
en vruchtbaar maakt,
zo wil uw Woord
de Bron zijn voor volwaardig leven.
Wij bidden U:
open onze oren en ons hart
om uw Goede Boodschap
een plaats te gunnen in ons bestaan.
Dit vragen we U vandaag
en alle dagen die ons gegeven zijn. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes.55, 10-11)

Zo spreekt de Heer:

10 Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel neerdalen
en pas daarheen terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt,
haar hebben bevrucht en met planten bedekt,
wanneer zij zaad hebben gegeven aan de zaaier, en brood aan de eter,
11 zo zal het ook gaan met mijn woord.
Het komt voort uit mijn mond;
het keert niet vruchteloos naar Mij terug,
maar pas wanneer het heeft gedaan wat Mij behaagt,
en alles heeft volvoerd, waartoe Ik het heb gezonden.

psalm: Ps. 65 (64) 10abcd, 10e-11, 12-13, 14

refrein: Het zaad viel op goede grond en bracht vrucht voort.

Gij hebt ons land verzorgd en besproeid,
het rijk en vruchtbaar gemaakt.

Het hemelwater stroomt neer op de akkers:
zo maakt Gij ze klaar voor de oogst.

Gij drenkt de voren en effent de kluiten,
Gij weekt ze met regen en zegent het zaad.

Zo is heel het jaar omkranst met uw gaven,
op al uw wegen ligt vruchtbaarheid.

Op eenzame steppen glinstert de dauw,
een gordel van heerlijkheid ligt om de heuvels.

De beemden dragen een kleed van kudden,
de dalen een deken van graan:
het is al jubel en lofzang.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 8, 18-23)

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,

18 Ik ben er van overtuigd
dat het lijden van deze tijd niet opweegt
tegen de heerlijkheid
waarvan ons de openbaring te wachten staat.

19 Ook de schepping verlangt vurig
naar de openbaarmaking van de kinderen van God.

20 Want zij is onderworpen aan een zinloos bestaan,
niet omdat zij het zelf wil,
maar door de wil van Hem die haar daaraan onderworpen heeft.
Maar zij is niet zonder hoop,

21 want ook de schepping zal verlost worden
uit de slavernij van de vergankelijkheid,
en delen in de glorie van Gods kinderen.

22 Wij weten immers dat de hele schepping kreunt
en onder barensweeën lijdt, nog altijd.

23 En niet alleen zij, ook wij zelf,
die de eerstelingen van de Geest toch al hebben ontvangen,
ook wij zuchten over ons eigen lot,
zolang wij nog wachten op onze aanneming tot kinderen,
op de verlossing van ons lichaam.

Lied: Wie als een God wil leven hier op aarde (het lied van alle zaad) ZJ 772

Wie als een God wil leven hier op aarde,
Hij moet de weg van alle zaad
en zo vindt hij genade.

Hij gaat de weg van alle aardse dingen
hij leeft het lot met hart en ziel
van alle stervelingen.

Hij wordt aan zon en regen prijsgegeven
het kleinste zaad in weer en wind
moet sterven om te leven.

De mensen moeten sterven voor elkander
het kleinste zaad wordt levend brood
zo voedt de een de ander.

En zo heeft onze God zich ook gedragen
en zo is Hij het leven zelf
voor iedereen op aarde.

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 13, 1-9, 19-23)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

- 1 Op zekere dag was Jezus het huis uitgegaan en Hij zat aan het meer.
- 2 Er stroomden zoveel mensen bij Hem samen, dat Hij in een boot ging zitten, terwijl het volk allemaal op de oever stond.
- 3 Hij vertelde hun veel door middel van gelijkenissen:
`Een zaaier ging het land op om te zaaien.
- 4 En bij het zaaien viel er een deel op het pad, en de vogels kwamen het opeten.
- 5 Een ander deel viel op de rotsgrond, waar het niet veel aarde had, en het kwam meteen op, doordat het geen diepe grond had.
- 6 Toen de zon opkwam, verschroeide het, en doordat het geen wortel had, verdorde het.
- 7 Weer een ander deel viel tussen de distels, en de distels schoten op en verstikten het.
- 8 Weer een ander deel viel in goede aarde en leverde vrucht op: honderdvoudig, zestigvoudig, of dertigvoudig.
- 9 Wie oren heeft, moet horen.'
- 19 Telkens wanneer iemand het woord van het koninkrijk hoort en het niet begrijpt, komt de boze en rooft weg wat in zijn hart is gezaaid. Dat is degene die op het pad is gezaaid.
- 20 Die op de rotsgrond is gezaaid, dat is degene die het woord hoort en het meteen met vreugde aanneemt.
- 21 Hij is niet echt geworteld, hij is iemand van het ogenblik; als er dan onderdrukking of vervolging ontstaat vanwege het woord, komt hij meteen ten val.
- 22 Die tussen de distels is gezaaid, dat is degene die het woord hoort; maar de zorgen om het bestaan en de begoocheling van de rijkdom verstikken het woord, en hij blijft zonder vrucht.
- 23 Die in goede aarde is gezaaid, dat is degene die het woord hoort en begrijpt en die draagt dan vrucht: de een honderdvoudig, de ander zestigvoudig, weer een ander dertigvoudig.'

Overweging(en)

We zouden eens moeten tellen hoeveel woorden we dagelijks uitspreken of horen, we zouden versteld staan: wellicht genoeg om elke dag 'n boek te vullen. Zelfs in een viering is het aantal woorden dat klinkt, gigantisch. En dan hebben we het nog niet over de lichaamstaal die soms meer zegt dan woorden. Nu, welke woorden blijven er hangen ? Welke raken je ? Woorden, uitspraken hebben soms veel weg van voedsel dat je tot je neemt: je kunt ze gretig

opslokken wanneer je hongert, hunkert naar een woord, of juist intens overwegen zoals je een glas wijn proeft. Je kunt er heerlijk van nagenieten, of ze kunnen op je maag liggen. Zoals smaken verschillen, zo hebben woorden ook een verschillend effect op mensen en wat door de één gesmaakt wordt, kan door een ander als te zuur of te zoet, te melig of te gekruid beschouwd worden. Eucharistie vieren is maaltijd houden, ook met woorden. Ik hoop dat de verschillende gangen lekker zijn, dat er iets tussen zit dat naar je tand is en dat het geheel verteerbaar is, en dat na het slotgebed, de dessert, je honger naar geestelijk voedsel bevredigd mag zijn. Ik hoop in ieder geval dat je niet 'overpoeft' bent, zoals we dat zeggen, het is goed als het smaakt naar meer. Nu, je kunt het maar voorzetten, presenteren, met het vertrouwen van Jesaja in de eerste lezing dat het woord nooit zonder effect blijft. Dat het altijd, zoals voedsel, iets doet in mensen, en dus niet onverrichterzake blijft.

Ik stel mijn vraag opnieuw: welk woord heeft jou geraakt? Hier en nu, in deze viering of misschien ooit, lang geleden, en heeft het zozeer wortel geschoten dat je er nu nog van leeft. Je moet jezelf dat echt 'n keer afvragen als oefening of reflectie. Je kunt het hebben met een woord uit de Schrift (vb. Joh. 10, 10), een flart uit een lied (Heer, onze Heer, hoe zijt gij aanwezig...), zelfs een beeld (want dat is ook taal) (vb. De Schreeuw, Edvard Munch). Maar waarom ben je erdoor geraakt geworden? Misschien waren jij of de omstandigheden goed om zich te nestelen en vrucht te dragen, zoals in de parabel die we horen vandaag.

Wat opvalt is dat het zaaien meestal een kwistig en gul proces is. God zaait zijn woord voortdurend en met open hand, 't kan niet op. Er gaat veel verloren, maar het vertrouwen is er dat er goede grond is waarin wat zaadjes vrucht zullen dragen. Ook wij zijn, zonder het wellicht vaak te beseffen, zaaiers. Er is zoveel dat we zeggen, meegeven op 't vlak van geloof en waarden, vaak onbewust. Ik moest denken aan die zoon die bij het sterfbed van zijn vader zat. Hij vertelde hoe vader 't leven van een medearbeider gered had maar zelf kwetsuren opliep met blijvende handicap. "Kijk", zo zei zijn zoon, "ik ken geen schoner mens als hij; en ook ik, ik heb 'geleefd' maar alleen dankzij vader ben ik hier nog. Zonder hem zou ik hier niet meer zijn. Ik ben hem toch zo dankbaar." Alhoewel vader in 'n coma leek, vermoedde ik dat hij toch meeluisterde. In ieder geval werd hij rustig onder die woorden. Ik was blij dat hij de vruchten kon plukken van wat hij gezaaid had. Ik was blij dat hij dit eerbetoon nog kon meemaken, hij die wellicht zoals elke ouder wel zal getwijfeld hebben of hij goed bezig was met zijn kinderen en of hij daarin niet gefaald had. Eind goed, al goed. Laat dit verhaal een hart onder de riem zijn voor al wie twijfelt aan zijn of haar "zaaicapaciteiten". 't Belangrijkste is dat we niet opgeven, maar blijven voortdoen, vertrouwd. Eén zaadje is voldoende om 30, 60, 100-voudig vrucht voort te brengen.

Een laatste verhaal, ook uit het leven gegrepen. Tijdens het rouwgesprek wees de echtgenote op de groententuin: "t is moeilijk te vatten: kijk naar die aardappelen. Hij heeft ze nog één voor één gepland. Kijk hoe hoog ze nu staan. Hij zal ze wel niet kunnen uitdoen." Dat is waar. Maar geldt dat niet voor veel van wat we doen? Ik hoop dat ik ook zo'n levenswil zal hebben. Wellicht wist hij dat het oogsten voor een ander zou zijn; maar dat belette hem niet om te planten en voort te doen met al zijn krachten. Hoe zei Adriaan Roland Holst het ook weer? "Ik zal de halmen niet meer zien, noch binden ooit de volle schoven, maar doe mij in den oogst geloven waarvoor ik dien -."

Miguel Dehondt

DE PLOEGER (ADRIAAN ROLAND HOLST)

Ik vraag geen oogst; ik heb geen schuren -
ik sta in uwen dienst, zonder bezit -
Maar ik ben rijk in dit:
dat ik de ploeg van uw woord mag besturen,
en dat gij mij hebt toegewezen
dit afgelegen land en deze
hoge landouwen, waar - als in het uur
der schafte bij de paarden van mijn wil
ik leun vermoeid en stil -
de zee mij zichtbaar is zover ik tuur.
Ik vraag maar een ding: kracht
te dulden dit besef, dat ik geboren ben
in 't najaar van een wereld
en daarin sterven moet -
Gij weet hoe, als de ritselende klacht
van die voorbije schoonheid mij omdwerelt,
weemoed mij talmen doet
tot ik welhaast voor u verloren ben -
Ik zal de halmen niet meer zien
noch binden ooit de volle schoven,
maar doe mij in de oogst geloven
waarvoor ik dien -
opdat, nog in de laatste voor,
ik weten mag dat mij uw doel verloor
te zijn een ernstige ploeger op de landen
van een te worden schoonheid; eenzaam tegen
der eigen liefde dalend avondrood, -
die ziet beneden aan de sprong der wegen
de hoeve van zijn deemoed, en het branden
der zachte lamp van een gelaten dood -

Adriaan Roland Holst (1888-1976) schreef dit gedicht in 1917 en het werd opgenomen in de bundel 'Voorbij de Wegen'

gekend citaat:

**Ik vraag geen oogst; ik heb geen schuren,
ik sta in uwen dienst zonder bezit.
Maar ik ben rijk in dit:
dat ik de ploeg van uw woord mag besturen.
Ik zal de halmen niet meer zien
noch binden ooit de volle schoven,
maar doe mij in den oogst geloven
waarvoor ik dien...**

Heer,
laat mij als een zaaier
door de velden van het leven gaan.
Ik wil geen onkruid zaaien,
geen ééndagsbloemen,
maar graan dat de diepste honger
van de mensen stilt.

Geef in mijn handen, Heer,
het graan van uw liefde,
en toon mij het veld waarop ik zaaien mag.
Met uw genade zal ik gaan, Heer,
uw liefde zaaien in de smalle voren
van het mensenhart.

Laat mij elk avond huiswaarts keren,
moe, met lege handen misschien,
maar met een rotsvast vertrouwen
dat het kiemen en het rijpen van het graan
in uw handen ligt.

Wil, Heer, mij geven
wat een goede zaaier nodig heeft:
een groot geloof, een rustig hart,
een eindeloos geduld
en veel, zeer veel edelmoedigheid. Amen.

Jozef Delmotte

Zaaien gaat vlug, groeien gaat langzaam
en vruchten zie je meestal slechts in hoop en uit de verte.

Maar wat zou zaaien anders zijn dan telkens toch maar opnieuw
geduldig herbeginnen aan het nauwelijks te overschatten
dagdagelijkse werk: een wereld maken die in vrede is,
een nieuwe orde van gerechtigheid..?

Zo gaat het met de zaaier. Hij betreedt het omgeploegde land
en strooit z'n handen leeg. Geduldig gaat hij heen en weer en uit de zweepslag
van zijn hand spreken tederheid én vastberadenheid.

Hij kijkt niet achterom – dat deed hij ook niet bij het ploegen –
maar als zijn armen moe zijn en zijn handen leeg
valt de avond over het land. Dan rust hij en vertrouwt dat alles zal gedijen.

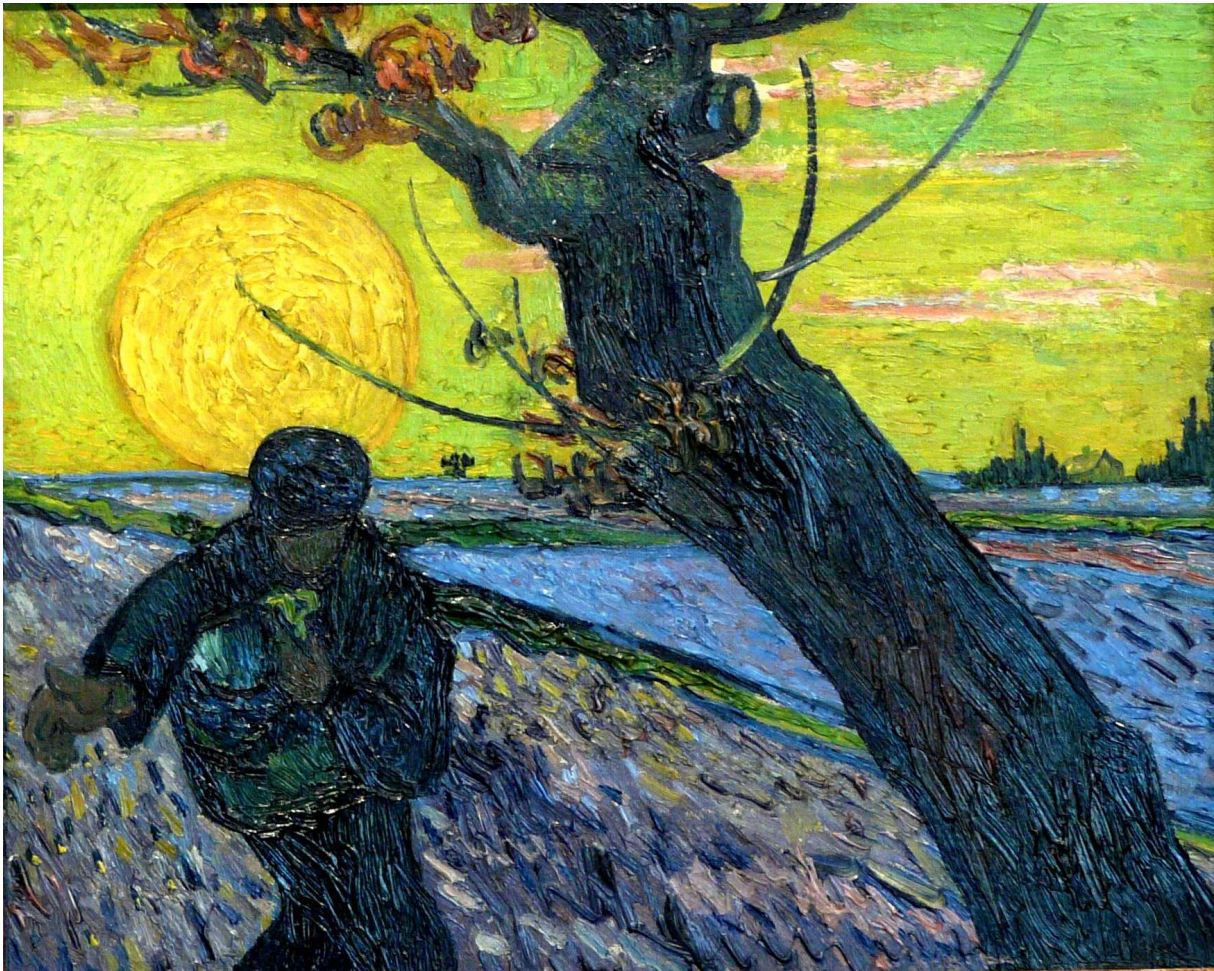
Dagen en nachten later gebeurt het wonder. Het zaad, verloren gewonnen
uitgestrooid, wordt door de voorjaarsregen en de zon gebroken maar
opnieuw geheeld. En het gaat weelderig bloeien, door de wind gestreeld.

Iedere ochtend worden de halmen door zachte dauw gekoeld
en als het volle zomer is worden zij rijp en glanzend goud.

Dan is het tijd voor de oogst. Tijd om te maaien en te binden;
tijd voor de dorsvloer, tijd voor de wan, tijd om brood te worden,
warm en voedzaam op de tafel van de mensen.

De weg van het zaad is de weg van iedere mens
die anderen wil dienen. Hij moet zichzelf verliezen.
Dan wordt hij brood en zegen als ooit de laatste zomer komt...

De zaaier is een schilderij van de Nederlandse schilder Vincent van Gogh. Hij schilderde het werk in 1888 in olieverf op doek en het meet circa 64 bij 80 cm.

In dit werk voegt Van Gogh de spirituele kracht en eenvoud van Millet samen met het colorisme van Delacroix; beide schilders waren grote voorbeelden voor Van Gogh.

Zaaiers hielden Van Gogh zijn hele kunstenaarsleven bezig. In totaal maakte hij meer dan dertig tekeningen en schilderijen met hetzelfde thema. Deze zaaier schilderde hij in het najaar van 1888. Van Gogh werkte in die tijd samen met Paul Gauguin (1848-1903). Die vond dat hij minder naar de werkelijkheid moest werken, en meer uit zijn verbeelding.

Het merkwaardige feit dat het schilderij een bezigheid toont die nogal onzinnig is midden in de zomer, maakt duidelijk dat het niet slechts een observatie van de

natuur betreft, maar een grootser idee uitbeeldt. Hetzelfde geldt voor de reusachtige zon die in het midden van de horizon achter het graanveld zakt, en voor de figuur van de zaaier die een directe bewerking van de boer van Millet voorstelt.

Van Gogh gebruikte hier kleuren die emotie en hartstocht moesten uitdrukken. Hij gaf de hoofdrol aan het groengeel van de lucht en het paars van het veld. De helgele zon lijkt wel een stralenkrans, die van de zaaier een heilige maakt.

Woorden van geloof

God, wij hebben het vaste vertrouwen
dat Gij uw Woord zaait in deze wereld,
opdat uw Waarheid er zou kunnen ontkiemen.
Laten wij daarom samen ons geloof in U uitspreken.

Wij geloven in God de Vader,
die zijn schepping in onze handen heeft gegeven
om er een woning van te maken
waarin het goed is om te leven.

Wij geloven in de Zoon, Jezus Christus,
die bij ons kwam wonen en nu leeft
in de harten van de mensen.
Hij is ons Voorbeeld van liefde tot het uiterste.

Wij geloven in Gods Geest,
die ieder van ons de kracht geeft
om aan het Rijk van God mee te bouwen.

Wij geloven in een gemeenschap
waarin elkeen zorg draagt voor de ander;
waarin eenieder aan de Blijde Boodschap
gestalte geeft door woord en daad.

Wij geloven dat een mensenleven
nooit zal eindigen
en dat we hoopvol mogen uitzien
naar het eeuwig geluk bij de Vader. Amen.

Voorbeden

Wij bidden tot U,
onbekende God, verborgen
als een zaadje wachtend
op het moment om in ons te ontkiemen.
Wij smeken u, zoek in ons naar de vruchtbare plekken
waar we open en ontvankelijk zijn en niet alles zelf willen presteren.
Vind tussen onze rotsen, distels en doornen
de goede aarde van ons eenvoudig bestaan.
Laat ons bidden.

Wij bidden U, God,
dat wij vaak mensen tegen mogen
komen waarin wij een voorbeeld kunnen zien
hoe geloof groeit vanuit de diepte.
Dat wij van hen leren gerust
te zijn omdat ons leven in Uw hand is
en zich ontvouwt zoals U het gezien hebt
voordat wij zelf iets konden volbrengen.
Laat ons bidden.

Wij bidden U, God,
dat wij niet piekeren over het beperkte rendement van onze inzet.
Dat wij niet vermoeid of versuft geraken,
dat we niet afhaken als we moeten opboksen
tegen negativisme en onverschilligheid.
Laat ons bidden.

Lied: Een zaaier ging uit om te zaaien (ZJ 596)

Een zaaier ging uit om te zaaien, hij zaaide zo wijd als de wind,
zo wijd als de winden waaien, waar niemand een spoor van vindt.

Een deel van het zaad ging verloren, een deel van het zaad werd brood,
maar niemand weet van te voren de weg van het zaad in de schoot.

Het wordt op de wegen vertreden, het valt in een vruchteloos graf,
het sterft aan de doornen beneden, de vogels van boven af.

De lage, de hoge gevaren bedreigen het kiemende graan,
maar soms kan het openbarende zin van het aardse bestaan.

Er is geen verwachting van leven, tenzij in de dood van het zaad,
wij moeten de aarde vergeven dat zij ons sterven laat.

O Zaaier, ga uit om te zaaien, de kiem waaruit leven ontstond,
zo wijd als de winden waaien en maak ons tot moedergrond !

Gebed over de gaven

Goede God, U hebt de aarde groeikracht gegeven.
Wij bieden U brood en wijn,
vruchten van de aarde en werk van mensenhanden.
Schenk ons nieuwe levenskracht omwille van Jezus,
die als zaad in de aarde is gestorven en levend Brood is geworden
in tijd en eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed

God en Vader,
wij danken U om het geschenk van het leven,
om het geschenk
dat wij mensen voor elkaar mogen zijn.
Wij danken U om hen die als vruchtbaar zaad
in hun omgeving worden uitgezaaid,
mensen in wie wij uw oneindige liefde aan het werk mogen zien.
Wij danken U om de kiemkracht
waarmee mensen volhouden het goede te doen.
Dagelijks en ook in de nachten van ons broze bestaan,
groeit er leven
overal waar uw menslievendheid mag gedijen,
overal waar mensen openstaan voor uw liefdevolle nabijheid.
Verbonden met allen die van U getuigen,
in samenklank met heel uw schepping,
loven en prijzen wij U met deze woorden:

Heilig, heilig, heilig de Heer,
de God der hemelse machten.
Vol zijn hemel en aarde van uw heerlijkheid.
Hosanna in de hoge.
Gezegend Hij die komt in de naam des Heren.
Hosanna in de hoge.

Gij die ons de aarde geeft om te bewonen,
Gij weet dat wij tekortschieten
in het verwezenlijken van vrede en gerechtigheid.
Toch roept Gij ons op
om recht te doen en goed te zijn.
Wij bidden voor hen die het meest weerloos zijn:
kinderen, armen, mishandelde en hongerige mensen,
vluchtelingen, zieken en stervenden,
voor mensen zonder toekomst
en voor allen die groot lijden moeten dragen.

Niet voor de dood, maar voor het leven
hebt Gij ons gemaakt.
Zend ons uw Geest,
geef ons de kracht om beter mens te worden:
dat wij geen leegte najagen,
geen waarheid ontvluchten,
uw naam niet vergeten en uw wil volbrengen.

Wij willen het brood van deze wereld
delen met elkaar
en al het kwaad dat ons wordt aangedaan vergeven
opdat uw Rijk kome.

Wij richten onze ogen op Jezus van Nazareth,
die uw naam geheiligd heeft,
uw wil volbracht;
die brood en wijn voor ons geworden is,
voedsel en vreugde,
vergeving van zonden.

Die in de nacht van zijn lijden en dood
brood genomen heeft,
het brak en aan zijn vrienden uitdeelde met de woorden:
"Neem en eet, dit is mijn Lichaam voor u."

Zo nam Hij ook de beker, sprak een dankgebed uit en zei:
"Deze beker is het nieuwe Verbond in mijn Bloed,
dat voor u en allen wordt vergoten
tot vergeving van zonden.
Telkens als gij van dit Brood eet
en uit deze Beker drinkt,
denk dan aan Mij."

Als wij dan eten van dit Brood
en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren
totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer,
laat de Geest van uw goedheid
onder ons blijven verder leven.
Moge uw leven en dood
ons helpen ook onszelf te geven
en nooit moedeloos te worden.
Mogen wij allen eens opgenomen worden
in het Rijk van uw goedheid, vrede en vreugde.

Gij hebt het immers gezegd, Heer,
en wij geloven U,
dat Gij ons nooit verlaat.
Door Christus, met Christus en in Christus
bieden wij U dit dankoffer aan
in de gemeenschap van uw Kerk
zoals Gij het hebt gewild
vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Door Jezus opgeroepen om veelvoudig vrucht voort te brengen,
willen wij met Hem bidden tot zijn en onze Vader:

Onze Vader,...

Laat het waar zijn, God,
wat in Jezus waar geworden is:
dat wij vandaag zijn Lichaam zijn,
zijn Hart en Handen tot opstanding van mensen.
Laat het waar zijn dat in ons samenleven
de eerstelingen van nieuwe verbondenheid wortel schieten.
Dan zullen wij in vreugde mogen uitzien naar de wederkomst van Jezus Messias,
uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Goede God,
als een milde Zaaier strooit Gij
uw Woord als zaad uit over de wereld.
En overal waar mensen hopen op gerechtigheid
en dromen van een vredelievende wereld,
brengt uw Woord wonderen tot stand.
Blijf zaaien overal waar mensen zijn,
opdat uw Rijk van liefde ooit mag komen
en deze aarde mag veranderen in een tuin van vrede.

Marcel Braekers

De vrede van de Heer zij altijd met U.

Lam Gods

Communie

Lied: Tafel der armen

<https://www.youtube.com/watch?v=yMQuF-2dN3w>

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen, onder de hete zon,
op de akker, heeft hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar die niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd om,
aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Slotgebed

Heer,
wij gedenken uw mens geworden Zoon.
Als zaad gestorven in de aarde schenkt Hij zichzelf weg.
Maak ons bereid de gang te gaan van alle zaad:
geven, om anderen te doen leven.
Dit vragen we U opdat wij blijven geloven
in de onvoorstelbare groeikracht door Jezus, onze tochtgenoot. Amen.

Zending en zegen

Dessertje:

VAKANTIE

Soms schamen wij ons voor de lege uren,
dat wij zo maar zitten te dromen...
Het is als 't ontdekken
van een lege beurs,
die door and'ren moet worden gevuld.

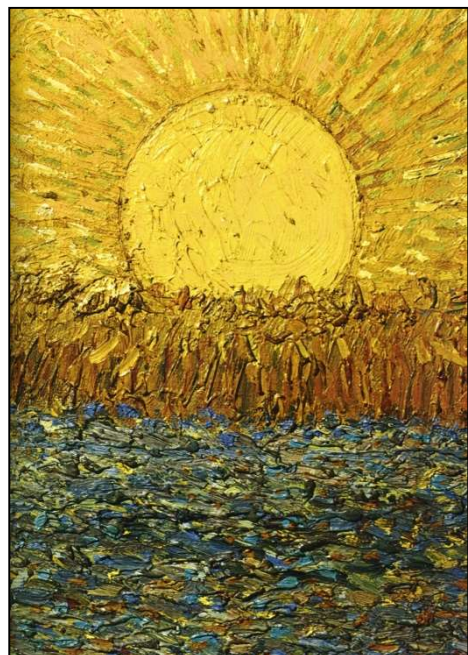
Zoveel tijd verloren, die had kunnen dienen...
voor een zieke, arme, een eenzaam wezen...
kennis verrijken, leren, studeren,
interessante boeken zoeken en lezen !

En weten, dat je tijd vervloeit
als stromen in de eeuwige zee...
verzaken aan je mensendoel ?
Je laat je afdrijven,
je roeit niet meer mee...

Maar in onze dromen zien wij vergezichten,
ook mensengezichten die ons dierbaar zijn,
herinneringen die komen en gaan ;
ideeën die oplichten en weer doven...
schuldgevoelens,
teleurstellingen, vreugden en leed...
alles komt als op golven boven...

Maar dan voel je plots:
Uit de stilte word je als nieuw geboren,
daaruit zal actie, reactie ontstaan ;
nieuwe plannen, nieuwe werken, nieuwe moed,
nieuw proberen, weten dat je op mag staan !

Lege uren, ons gegeven,
om te vullen met dromen van goud...
een lege beurs, die je zelf mag vullen
zo vol, dat je er van overhoudt !

* A.L.B.